

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre 8 K
Fél évre 4 +
Negyed évre 2 +
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolós szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. k. a. n. y. i.
Ernö könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlter sora egy korona.

A kutakról.

Alsólendva, február 29.

Alsólendván most, a télen vez dolgában megint úgy vagyunk, hogy az egyes magánkutak tulajdonosai lezárják kutjukat s kivonják a közfogyasztás alól. Természetesen erre ezek a háztartások is a közutakra szorultak, tehát a víz fogyasztása még emelkedik. De a közutakkal is úgy vagyunk, hogy nem adnak elegendő és kellő tisztasági vizet. Reggelre kelve a viznek vastag sűrűje rakódik le az edény fenekére, hogy szinte félünk belemosakodni.

Tehát itt a víz hiánya!

Itt van mindig, hosszabb szárazság után. Ebből a szárazságból pedig úgyvan csak bőségesen kijutott. Vagy 5—6 hónapja alig volt valamelyes csapadék. Az őszi esőzések szerint teljesen elmaradtak, a tél is annyira száraz, hogy ritkaság számba esik.

Ezt a szárazságot érzik az alsólendvai amugy sem valami börtartalmu kutak s ekként jutottunk oda, hogy a tél derekán nem volt megfelelő mennyiségű és minőségű vizünk.

Am a víz olyan, mint a mindennapi kenyér. Nagy szerepe van elsősorban a táplálkozás, másodsorban a köztisztaság terén. A táplálkozás és a tisztaság pedig alapfeltétele a jó egészségnek. Ha meggondoljuk azt, hogy a jó egészség értékesebb kincs aranyal- ezüstnél: beláthatjuk, hogy kellő

mennyiségű és jó minőségű víz biztosítása elsőrendű érdek és feladat.

Sokan érzik, sokan tudják ezt Alsólendván is. Bizonyosága az, hogy térlől-térlé szaporítják a kutak számát. Ével mindenestre segítik a víz mizériátl orvosló. De meg nem tudják szüntetni. Nem pedig azért, mert sem megfelelő mélységű kutakat nem ásatnak, sem pedig a kutak rendes tisztogatásáról nem gondoskodnak.

Első dolog az volna, hogy akik kutak ásatnak, minél mélyebben iparkodjanak lehatolni a föld méhébe, mert az egészség tanítása szerint csakis mély kutak van jó ivóvíze. Meg a mély kut bővebb víztartalmu is. Ilyen száraz időjárás alkalmával kellene mindazokat a kutakat mélyíteni, a melyeket csak lehet.

A második dolog pedig az, hogy a kutak alapos tisztogatásáról gondoskodjanak. — Alsólendván vannak olyan kutak, amelyek évek során át ki nem tisztogatnak. Ennek következtében a piszkos réteg vastagon ülepedik le a kut fenekére, evvel a kut mélységét csökkentik; esetleg a víz erit beiszapolja s ekként a víz bőségét apasztja.

Az egészség szempontjából pedig egyenesen veszedelmes a kut fenekére rakódó iszapréteg, amelyben azután gazdagon húzódnak meg a kutba került sok és sokféle idegen tárgy. Mert a mi nyitott kávjú kutainkba sok minden belekerül: piszkos kövek, bór-, fa- és vasdarabok, csontok, a

gyerekek sokféle játszó-eszköze, kötél-darabok, szalmacsutakok, sőt egy-egy állati hulla is. Ezek a különféle anyagok azután ott rohadásnak indulva egész baktérium tenyésztő teleppé alakulnak s megfertőzik a kut vizét is.

Mindebből az az üdvösséges tanulság, hogy a kutakra nagyobb gondot fordítsanak. Ezenkint — esetleg többször is — rendszeren tisztogassák, a környéküket tartásák tisztán és rendszeren s amennyire csak lehet, lassák el földalappal is.

Mert a kutakban egészség avagy betegség vagy halál egyaránt lakhatik. Legyen hát rá gondja a város elöljáróságának, a nagyközösségnek és egyeseknek is, hogy csakis élelet és egészséget merithessenek a kutakból. Azt meritene, ha gondoskodnak rák, hogy a kutak kellő mennyiségű és csakis baktérium-mentes tiszta vizet szolgáltatassanak.

Uj megyei szabályrendelet.

Hetekkel ezelőtt az „Alsólendvai Híradó” is bőven foglalkozott az újonnan alkotott fogadói, vendégloji és kávéházi szabályrendelet tervezetével. A szabályrendelet egész terjedelmében közli a megyei hivatalos lap csatornái száma. Az új szabályrendelet több pontjára a következők:

Fogadók és vendégloji a járási székhelyeket képező Simeg, Tapolca, Zalaszentgrót, Keszthely, Csáktornya, Perlak, Balatonföldvár és Alsólendva nagyközösségekben, továbbá Pacsa, Nyva és Le-

Nem kérдем én azt...

Nem kérдем én azt az édes anyádól: Mennyi a pénz, van-e hozományod? Pedig lásd edes, sok csak ezért nősil, ismerék ferít bizony akárhányait!

És azt se kérдем az édes apától: Engedi-e, hogy te légy feleséges? Eleg tudni nekem, hogy mi ezt ketten Már magunk között elvégeztük régen.

Szeretsz te drágám — és én is szeretlek! Mi egymás nélkül élni dehogy tudunk; S az van belevira a sors könyvébe, Hogy a jövőben egy legyen az utunk.

Hát még az eskü, ami köt bennünket! Hátlenn megsgzeni soha nem lehet; Hiszen fogadtuk, hogy inkább meghalunk, De eltitunk senki semmit nem lehet.

Nem kérдем én azt az édes anyádól: Mit ad majd véled s van-e pénzöd vagy nincs? A te hű, jó szíved, ártatlan lelked E világon nekem a legnagyobb kincs!

(Rómárváros.) **HARTL LAJOS.**

Renitens feleség.

I.

A lovag-teremben nagyokat nyikorgott a rozoga padló, amint Rozsályi Kun István magasszaru, keménytalpu csizmáiban végiglepedett.

Erős indulat dőlzogott a kastély urában. Az ajtó mellé húzódtól hajdu, aki pecsétes levelét hozott Deváról, szepegye nézte a nagyur haragját.

Az irás kettétépe ott hevert az asztalon. Azaz csak az egyik darabja, a másik a padlóra esett. A keménytalpu, magasszaru csizmák egy-párszor már rátapostak arra a papíradarabra. — Ezt nekem! A saját hitvesem ner így packázni válem! Én velem, Rozsályi Kun István-nal! Hát az vagyok-e még?

Dühös pillantással, vörvörös ábrázattal állt meg a hajdu elől, várva a feleletet.

— En kegyes nagyuram, — alázatoskodott a megriadt ember. — Nem rajtam mult, hogy jobb hiradással nem kedveskedhettem.

— Lódluj és küld be sebtiben a kapitányomat. Ismét véglegesörtelet a termen a nekibőlstl férj. Most már tudtálta azt a papíradarabot, valahányzora a közlebe ért. Nem fordított vele, hogy az ország legszébb asszonyának edes kezvonásait alkotják a szabályos, egyenes sorokat... Korának legünnepeltőbb asszonya, a bübajos Széchy Mária, az ő imádott hitvese irt neki...

Az olomszégelyvel kerített, szines üvegl ablakok át messzire ellátott a kastély ura. Ott terült el a rozsályi hátár.

Hátha mégis jön az asszony. Hátha csak tréfálni, ingerkedni akart vele, amikor azt írta, hogy soha többé nem tér vissza Széchyarmegyébe. Tán irt is van már a közelben... Az a portellő ott a hegyhát mentén őt takarja!...

De már belépett a kapitány, vitéz Antalffy Gáspár uram.

— Mi baj István?

— Fordul velem a világ! Bár stlyedne el és stlyenedék ki a pokol fenekéig!

— Na, na!

— Hát nem jön az asszony! Vérbeli atyámfia vagy Gáspár, legjobb barátom is vagy, nincs előttem titkom...

— Mi a szándékok?

— Adj tanácsot Gáspár!

Vitéz Antalffy Gáspár uram a szokómordó emberek közé tartozott. Tudta ezt a kastély ura, azért követelő pillantással állt eljeje és leste, mit is mond a kapitány. Azt is tudta, hogy mindjárt itélet lesz az, amit hall.

— Nohát csak amondó vagyok, szerelmes atyámfia, — kezdte Gáspár, — vess keresztet Széchy Mária-ra. Eljött az idő, amikor a profécium beteljesedik, még pedig szünliltig. Hát nem váltig halogatam-e, bízál abban a gyönyörűséges asszonyban, aki nem becsülte meg az első urat, Báthory István! Már hogy szerette volna, amikor mint menyasszony is Wesselényi Ferenc-ért rajongott! Mégis tehozadt ment, miért? Csakhogy megfosztaszta az ideáját. Arra jónak talált téged, hogy felkeltse velem Wesselényi Ferenc indulatját... Tisztán látok én... És irtt a saját házadban mondom: úgy vigyázz rá, Rozsályi Kun István, hogy sem első nem voltál, sem utolsó nem leszel a szép asszonynál! Mához egy esztendőre harmadik ura lesz Széchy Mária-nak.

— És Wesselényi Ferenc lenne az asszony?

— Nem nyugszik addig az az asszony. A házigazda most már belesapadt. Érezte, hogy igazat beszél kegyetlen atyafia. Hisz ez a level is ott a földön olyasmitt emleget. Újból rug-

tenye kisközsegekben, valamint a furdődény alatt furdőhelyeken éjjeli 1 órakor, más közsegekben április hó 1-től szeptember hó 31-ig esti 10 órakor, október 1-től március hó 30-ig pedig esti 9 órakor bezáródnak.

Fogadóknak és vendégfogókban a zórártul érkező idegen utazók kiszolgálhatók, de más vendégfogók kiszolgálása a zórártul tilva van.

Vendégföld az említett nyári hónapokban reggeli 6, a téli hónapokban pedig reggeli 7 óra előtt nem nyithatók ki. Vár- és ünnepnapokon a jelen szakasz első bekezdésében említett furdőhelyeken és közsegekben kivül más közsegekben szeszt és ábhol készített közonséges pálinkát és egyéb égetett szeszt iszaloat kierni egyáltalán nem szabad; borknak (bormustnak, gyümölcsborknak) és sörnek a kiszolgálása pedig csak déli 12 órától kezdve s az említett nyári hónapokban esti 8, a téli hónapokban pedig 6 óráig szabad.

A zénézés a fentemlített furdőhelyeken és közsegekben a zórártul, más közsegekben pedig mindig tilos, de a rendőrhatalóság kivételes esetekben engedélyt adhat a zénézésre. Kavészázók fentemlített nyári hónapokban reggeli 6, a téli hónapokban pedig reggeli 7 óra előtt nem nyithatók ki és éjjeli 12 óráig nyitva tarthatók. A zénézés csak a deltántúri órákban esti 9 óráig van megengedve.

Kávémérésnek az olyan üzlet tekintetik, a melyben kávé, tej, tea, csokoládé és az ezekhez használt sütemények kaphatók. Kávémérésnek tekeaszálók felállításá, a kártyázás és minden egyéb játék, valamint a zene is tilos.

A kávémérés esti 9 órakor bezáródnak és reggeli 6 óra előtt ki nem nyithatók. Ezen idő alatt a kávémérés még zárt ajtó mögött sem szolgálhat ki vendéget.

Az a fogadós, vendégföld, kavészázás vagy kávémérés, aki üzletében erkölcsienletti ételt egynek alkalmaz vagy megárt és a rendőri hatóságának be nem jelenti, vagy helyiséget tisztán és egészségesen nem tartja és a használt fehérneműt kező kimosás nélkül újabb használati engedély, a rendőrhatalóság által 100 koronáig terjedő pénzbüntetéssel, ismétlés esetén ezen feül 5 napig terjedő elzárással büntetendő.

Az új negyedév alkalmával felkérjük hátralekös előfizetőinket az előfizetési díjak beküldésére, mert ellenkező esetben címükre a lap expedícióját megszüntetjük.

A kiadóhivatal.

Létesítsünk szőlőtelepet.

Irta: **Kovalešik Lajos**, ökl. gazdatiszt, szőlő- és borközüasztó.

Aki Alsólendva és vidéke bortermő hegyeit közelebről ismeri, csak az alkolhat iragának fogalmat, hogy mennyi kincs hever parlagon és a bortermő szőlő gazda, mennyire tájékozatlan eme kincsek feltárásában. De mert a polgár szert lépest tartani az ural, közközök a feljutással, — azonban utmutatót nem lát s ezokét az utmutatóktól nem hall, nem tud meg semmit, bármire tekint, egy-ék kivételét mindenütt hiányos, keveset termő új szőlőket lát; ilyen az övé is, a szomszédé is, meg mindenkié. Pedig a vidéknek általában ilyen kedvezők a talajviszonyai, nem is hasonlithatók össze a Villány — pécsi szőlőhegyek kritikus változatossága 50—60% — mérszartalmu talajaiával, ahol mindök dacára, a kistermelői vagy uradalmi szőlők között — termő- és életképesség tekintetében — nincs különbség.

Természetben, van állami telep Pécsváradon, városi telep Pécsen, de az utmutatót a híres Teleki Zsigmond-féle cércsa 100 holdas magán-telep adta és adja ma is, ahova minden félelem nélkül, bizalmasan elmehet tanulni a polgár, nem nézik ki a szőlőből, — és bizalmasan vásárolja a szükségét ott, ahol látott és tanult valamit.

Alsólendva bortermő vidékén egy ilyen szőlőtelepre egy-ék szükség van, legyen az magánállat vagy akár részvénytársasági alapon álló, amely rövid 3—4 év letörgeasa mulva briliáns üzletekkel a legjövendőbb vállalatú névi ki magát.

Üzletkőre kiterjedjen amerikai gyökéres és sima alanyveszők, ötványok termelésére, eladására, szőlők beültetésére mások részére, bor és csemegészkő termelésre, annak értékes és eladásra, egyzóval minden a szőlő- és borközüasztó szakmába vágó üzletek létesítésére.

Ami a veszők termelését illeti, a vidék talajviszonyainak leginkább megfelelő 3-4 amerikai fajt termeljen. Szinte csodálatos, hogy a földes Aramos Rupestris Ganzen No. 1 fajt a vidéken nem tenyészik, amely az elhibázott telepítési szőlők kipótálásánál — bármily sovány talajban — erős növény miatt megbecsülhetetlen, asszimiláló képessége pedig egyszerűen felülmulthatatlan. Ha eme jeles egyedekkel és nem az általánosban ismert igényes fajokkal állunk a telepítésnél, az alsóhegyek mihamar feltelődnek, és az utmutató helyi szőlőtelep-vállalat megfiosmosodva, pincészövetkezettel létesíthet, de ahhoz előbb szőlő és — bor kell.

Magyarországon a szőlőtelepek mind kitűnő

üzletek csinálnak, csak szőlő alapon és tisztá kezvel legyen alapitva.

Közgazdasági érdeket vezetett jelen sorok írására, vajha nem pusztában elhangzottak lennének.

Tollfutásban.

Igen-igen szeretem a falusi népet. Mondhatom, csak a bogárhátú kis fehér házikők világában érzem jól magamat, ahol nyaranta a gőlyakelepek és a hazatérő nyájak kolompólása dnyára ihleti a lelkeket. Talán azért is rajongok annyira a jó falusi népért, mert késő kamasszkorom alig hogy megfordultam itt-ott, valamelyik közeli faluban, akkor is csak néhány órára. A jó falusi emberekről csupán annyit tudtam, hogy telen nagyon unatkoznak, nyáron kiülnek vasárnaponként az út mentére, szalonált esznek meg hagyományt, legjobb esetben pirítóskenyert. A Tisza mentén főzik a legjobb halpaprikást, Csikben a tokányt, a puliszkát, Muraközben sok kukorica terem és Nyitra vidékén szeretik az embereket a zabkenyert, meg a krumpli-pálinkát.

A falusi emberek „társadalmi” élete ismeretlen fogalom volt előttem. Annymira nem terjedtek ismeretem. Pedig hát, én édes Istenem, a falun is élnek társadalmi életet az emberek! Sőt csakis ott élnek. Mi, városiak nem élünk egyáltalán semmiféle „közös-életet”; a pleykák, rágalmak, az egymás tekintélye és vagyona vagy családi boldogsága után való vágódás szemmel-láthatólag különíti el és teszi bizalmatlanná az embereket egymás szeméire iránt. Minderről falun nem tudnak semmit. Ott csak a test fátud ki a munkában, az élvezetben nem csömörlik meg a lélek, nem áll töltőaszt az ideg.

Valósággal szem áhítat vesz rajtam erőt, valahányszor a bogárhátú házikők nyugodt világot tanulmányozom. Hol van innen a vásári zaj a vad tülekedés, amiről mi városiak olyan fádnak, olyan izeltelenek, olyan unalmasnak találjuk az életet? Hol vannak az üresfejű denydek, a szemtelenkedő gigerik, a divatbubok, akik a partfümmel elfrontják a tavaszi esték balzsamos illatát? Ez első gigerik nem onnan indult világódni utjára, mert a falu csak egészséges izlési, normális embereket termel és nem képződők, beteges hajlamu operett-alakokat. A fonókkában

II.

Még aznap elindult a háromszáz vitéz, élén a férj is, meg a kapitány is Dévára.

A csásbcs menyecske vigan élte ott világot és nem is álmódta, hogy második ural, akire ránt, ily örökösök akaják magad tenni előtte. Bolond egy gondolat, hogy hadtall, háborúval szerezze ott vissza magának!

Éjjel toppant a vár alá a különös csapat.

Fonn a hegyen, ahol az erősség állt, sötét minden; de az alsó kastély ablakai fényesebbek. Persze, ott mullatoz a szép asszony, nekivaló társaságban... Ott mosolyg rá mindenkire...

— És a haragos férj sziveben a boszu gyilkos indulata hódolva bújogat.

Megáll! — kiáltotta csapatjának.

— De tán közelebb mennének, — vélekedett vitéz Antalfy Gáspár.

Aztán összedugta fejét férj és kapitány, hogy merről kezdjük a feleség lakhelyének ostromát.

Egyszerre élcs harangcsöngés, szágatott, vészjelentő bonqás sivított át a nyári éjen... Alig hangzott el a harmadik csöngés... és ilhol ni, az alsó kastély minden ablaka hirtelen elsötétült.

— Mi történt? — riadt föl a férj.

— Vártak bennünket! — sugta a kapitány.

De nem látták, amint a kastély hátsó ajtaján kisurran egy fehér, lenge nő alak, karcsu és könnyed. Haja fölbotvna, tekintete elszánt... Igy siet föl a hegyi ösvényen, az erősségre... nyomában egypár szolgáló... Néhány perc mulva már

ott állt a löresök előtt. Csak ezeket akarta elérni Széchy Mária. Mert ő volt, a feleség...

— Ertem jöttél? — kiáltotta letéle az ajkó, a csillagos, a holdas éjbe... Rám akart kényszeríteni a boldogságot, amit sohamsem adhattál? Hát ez a válszalom, mi!

— És sortízott adott a füvegyszer szerezmel ostromló férj csapatára.

Csak egy topogott a puska, karabély és durrogott a mozsár, meg a kőlyökágyu.

— Hah, aki áldója van! — rikkant föl a kapitány, amint egy götyő áttükasztotta a főveget.

— Ez aztán a menyecske!

Egy órahosszat tartott a tüzelés. Észvesző-dült Déva egész környékének népe. A városból fákíyas emberek sereglettek össze. A bíró az egész magisztrátus élén közeledett. Kacagott az egész mindenség ezen a komédián.

Es Rozsályi Kun István toporézokét, amint látta, hogy háromszáz vitéz lassan, szépszerivel elcselzel... Szőlítogatta vitéz Antalfy Gáspárt, de a vérbeli atléll nem felelt... Csak nagyoközögratott a lovára.

Asszonyon ellen hadakozunk? Jobb lesz, ha szépszerivel odébb állunk, Istvánem. Nem akarok életem végéig csuffá lenni... Megyek is!

— És elvagtottok Rozsályig meg sem állt. A férj, az pedig követte... Előbb azonban a kastély minden ablakán belőtt, hogy az füvegserép csak úgy csörompölt.

— Hadd legyen emléke a látogatásomnak! Gunyos habótát hallott egész hazám s másnap már a fiskálist hívatta...

dalni kezdte a papirlapot, aztán fölkapta, odavitte az asztalhoz a másik darabhoz.

— Olvasd, olvasd csak!

Vitéz Antalfy Gáspár betűzni kezdte a szép asszonyt írást, miközben egy kacsát kagott.

Hát persze, persze! Itt a nyitva mindenkinek Unatkozni a hazánban. Még csak nemrég innepelték Erdélyben, szabadon járt-kelt, lóháton kísérte egész sereg gavalijára. Aztán megfedekezett magáról és hozzád lanciai ifjúságot. Azt hitte, te majd megvéded a híret és helyt állsz, ha porék jószágjagért. Szép embernek is talált. Hahaha! — De most lájta, milyen bolondot tett. Köznap i keldekkel föl nem érsz hozzá...

— Az is ott áll?

— De itt áll, meg az, hogy gyomólatlan, alszókény ám.

Ezt már nem hallgathatta tovább Rozsályi Kun István. Szinte fölroldott és öklével akkorrá csapott a fölgasztalra, hogy a néhez alkotmány nyekkedt egy-ék. Aztán előrohant Széchy Mária arcáphezér, rátapadt tekintete a kacér, bájos asszony vonásaira és öklével fenyegette, kiáltotta:

— Te elbizakodott, célszép, te szivtelen, te gonosz asszony! En gyönyörűséges kinom, gyötrelmes hitvesem! Hát csak megmutatom, ki a gyomólatlan, ki az alszókény! Meg én!

A kapitány kíváncsián kérdezte:

— Mitevők leszünk?

— Hahaha! — kacagott most már Rozsályi Kun István. — Szaporán! Nyerege háromszáz vitézzel! Hazahozók a renitens asszonyt!

Micsoda! — Fegyverrel akarod meggyőzni az asszonyt, mennyire méltó vagy öred? Nohát ez új dolog, fogjunk hozzá!

nem burjánzik az erköltselenség, mert az erköltselenség a nagyvárosok tulajdona.

Jó szerencseje a falusiaknak, hogy a kultúra nem itt velük boldog tancokat. Minket az tett főnkre, az rontott meg. A modernség egész alatt mártírkül dobuk lelkünket a Casanova-knak, Marcell Prévostoknak, Kock Palóknak, Bocaccioknak és Faublasoknak, akik kezesre feszítették, erős próbára tették naivitásunkat. Ok gyöttek. Mi belesokoltunk az életbe, a bunteli életbe; a modern színházak műsora összekuszálta, betegg tette idegeinket, a divat utáni hajszá komikusá tette — és rendszeres fokozottsággal sülydünk, buktunk az erkölcsi és szellemi degenerálás örvényébe.

Ki tagadja, hogy falun, ahol nem kanállal szedik magukba az emberek a kultúrát, más az élet? Ki tagadja, hogy az együgyűekben él a boldogság, míg a mi boldogságunk egy féltávoli hölgy kacsintásában kimerül? Boldogok az együgyűk, akiknek lelkét nem rontotta meg a nagyvárosok élet ravasz őröge, — és szerencséslenek azok, akik megkóstolták egyszer és azóta nem tudják eltagyni a bűnös életet.

De még ennél is szerencséslenebbek azok, akik a régi, patriarkális örök és a mai modernizált világ közt nem érzik a különbséget — és se jobbra, se balra nem nézve rohannak lefele. Nem állja senki utját, meg a posványhoz ének. Itt egyike-másika megáll egy percre, zóna észéhez tér és megfordul, legjobbjai azonban lebukik a meiybe, és bezáral utána — a börtön ajtajá.

Ki tagadja, hogy egészséges élet van falun? Egészséges társadalmi élet?

Romlott lelkű ember lehet, aki tagadja.

HIREK.

— **Esküvő.** Fényes esküvő színhelye volt vasárnap délután a zalamegyei Komarváros közsé. Ekkor vezette oltárhoz Weisz Béla zsidó kereskedő Lórá József jómódú komarvárosi kereskedő szeretetlelménit, Herminát. Az egyházi szertartás után — melyet dr. Neumann Edc nagykanizsai főrabbi végeztet — a menyasszony szüleinnek vendégszerető házában lakulási lakodalom volt. A fiatalok szórakoztatására csakhamar a cigány gondoskodott, míg az idősebbek számára ivg kabaret-előadásokat rendeztek a figyelmükre háziak. A jökevidi vendégsereg, melynek száma meghaladta a 250-et, csak másnap délben bucsuzott el a lakodalmas háztól.

— **Zala György — az Iparos Olvasókörnek.** A helybeli Iparos Olvasókör tudvalevőleg a nyáron disztagnak választotta meg Zala György világhírű szobrászt, városunk szülőjét. Az Olvasókör tegnapi ünnepségére meghívta Zalát is, aki nagy elfoglaltságára való hivatkozással, a következő levélben ment ki távolmaradását:

"Tisztelet és szeretet Tagtársaim!

Mélyen megilletődve olvastam szíves levelemből Patay Kálmán enökünk arckepének ünnepes leírését. Szeretnék ezen utabbi jelét hálás köszönettel fogadom s egyrészt mind sajátallat tudósítom, hogy most nem mehetek szeretett szülővárosomba, de szíves-lelkekkel ott leszek az ünnepök között.

Budapest, 1908. febr. 25.

Igaz ragaszkodással s tisztelettel tagtársuk:
Zala György."

— **Nyilvános nyugtázás.** Az alsólendvai Polgári Olvasó-Egylet 1908. február 15-én tartott bálján a következő felülüzletések történtek: Fuss Nándor 13 korona, Hajas Mihály 10 korona, dr. Filkó Márton 7 korona, dr. Józsa Fabian 6 korona, Biro Lajos, Patay Kálmán, Pollák Emil, Pollák József 4—4 korona, Balás Béla, Gillely Sándor, dr. Kirli Dezső, Sándor Béla, Teke Dénes 3—3 korona, Csukics Adolf, Szabó Dóme, Székely Emil, Szekeres István 2—2 korona, Weisz Hugo 1 korona. Fogadják a szíves felülüzletet az egyesület halás köszönetet.

— **Műkedvelői előadás.** Csesztig közsé ifjúsága szombatjón jó sikerrel műkedvelői előadást rendezett. Színré került Murai Károly egyfelvonásos vígjátékát, a "Virágfakadást." A szereplők ezek voltak: Mondta Francine, Bukits Juliska, Brüll Ilonka, Böhm Árpád, Sely Gyula és Spitzer Rozsi. Előadás után tánc volt.

— **Április — februárban.** Már elmelett áprilist! Olyant még ő nem pipált, mint az ideai február. Majdnem naponként van módunk válogatni mindenféle időben. Reggel reggölö verőfény, délfele borulat, majd szép, eső, este pedig fagy. És így van már hetek óta, szinte szüntelenül, hogy minden órában más időjárás van. Vasárnap délután 3 óra táján pláne jég is esett és erősen dörgött. — Az ideán hátrán elengednők áprilist, már volt benne részünk februárban.

— **Taxaméért kérünk!** A bérköcsikről és a gyakran méltánytalanul követelőző bérköcsikről szólunk. Régi panasz tárgyat képezi már Alsólendvában, hogy a bérköcsik-tulajdonosok árszámba nincsen megállapítva és annyi kernek a reáljuk szoruló pasasoktól, amennyi megáppen jól esik. Nem beszélünk átfalánosításként, mert van közöttük is kivétel, de bizony a legtöbbje alapos kontót csap a publikum nyakába. A taxaméter hiányát főleg a városunkba jövő kereskedelmi utazók érik legjobban, akik elég gyakran órákra, de sőt napokra bérelnek kocsit. Ilyenkor a bérköcsik azt sem tudják, mit kérjenek. — Nagyon helyesen eszelednek az előjáróság, ha kissé tanulmányozná az egyéb városok bérköcsik-árszámbát és azon az alapon egy ilyen taxamétert a mi fiakkerosainkra is kivetne. Az árszámbát nagyon szépen ki lehetne függesztetni a kocsis belsejében, úgy hogy amikor a közönség fizetni akar, egyszerűen ránez a táblácskára és anélkül, hogy a kocsist kérnéne, kifizeti a kocsit dját. Ilyen módon, nagyon könnyen megszabadulhatnánk attól a sok kellemetlenségtől, amit egyik-másik bérköcsik-tulajdonos túlkövetelése okoznak.

— **Angyalcsinálás.** A lellei bérzagasdag területén levő trágyadombban egy párnapos fügyerket holttestet találtak meg oly állapotban, mely nyilvánvalóan mutatta, hogy a gyermeket megfojtották. A csendőrség hosszú nyomozás után megállapította, hogy a gyermeket anyja, Rigó Rozsi 16 éves keshelyi leány pusztította el azért, hogy szegényét ne kelljen a karján hordozni. A beshlányt, aki a tett elkövetése után hirtelenl elült, nyomozzák.

— **Élített kereskedelmi utazó.** Megírta annak idején, hogy a helybeli szolgabírósg Novák Béla kereskedelmi utazót, aki a nagykanizsai Fischei-cégnél városunkban nyomdai megrendeléseket gyűjtött, 100 korona pénzűrszára itte. Novák nem nyugodott meg az ítéletben, így került az ügy az alispáni hivatalhoz, mely most elutasította a felebezést s az ítélet helybenyagta.

— **Az Alsólendvai Takarékpénztár** az évi közgyűlésén tegnapi délután tartotta számos részvényes jelenlétében. A jelentések tudomásul vétele s az osztalék megállapítása után a tiszta nyereség hovatérítésre felett határozta. A 73691 kor. 65 f tiszta nyereségből 900 koronát jötevényre ártta. A helybeli óvodára 100 koronát; a helybeli kórház részére 250 kor.; a helybeli pol-

gári iskola szegény tanulóinak segélyezésére 120 kor.; a helybeli róm. kath. iskola széngyorsorsu tanulóinak segélyezésére 100 koronát; a helybeli iz. iskola széngyorsorsu tanulóinak segélyezésére 70 kor.; a helybeli evang. iskola tanulóinak segélyezésére 50 kor.; a helybeli nőegyletnek 40 kor.; a helybeli tűzoltóegyletnek felszerelésre 120 kor.; a szépitő-egyesületnek 50 koronát. Összesen 900 korona. Megyegezdő, hogy évközben meg 294 korona 58 fillert adományozott jötevény célra a takarékpénztár. Ebből 100 korona a keshéki tiszvárosioknak; 50 kor. a Gyermekvédő ligának; 20 kor. a Csány-szoborra és 124 kor. 50 fillér keshéi adományokra

— **Március 15 az Ifjúsági Körben.** Mint már egy ízben említettük, a helybeli Ifjúsági Kör mellékeppen akarván megünnepelni a szabadságharc évfordulóját, március 15-én (vasárnap) délután 4 órákor nagyszabású ünnepélyt rendez a Korona-szálló emeleti nagytermében. Az ünnepély arról, mely teljesen díftalan lesz, városrester nagy az érdeklődés. A műsor a következő lesz:

1. A helybeli Daikör hazafias éneke.
2. Elnöki megnyitó. Tartja Oszesly M. Victor egyesület elnöke.
3. Szavalt. Tartja Schwarc Mór kántor.
4. Ünnepi beszéd. Tartja *.
5. Szavalt. Tartja Dánia Jenő, a nagykanizsai műkedvelő-társaság tagja.
6. A helybeli Daikör zárló éneke.

— **A kártya áldozata.** Hasabokt lehetne írni azokról a szerencsétlen emberekről, akiket nálamába került a kártyaszennyvedél s akik egész vagyonukat herdáltak ilyen módon el, vagyoni és erkölcsi züllésnek tette ki önmagukat és családjukat. Ez a sors jutott Kolossa Dániel s erdőházi lakosnak is. Az utóbbi időben mindjogban kártyázásnak adta magát, amár felesége eléget perkolta rut szvendelme miatt. Egy ilyen perparlat aztán szvendelme végződött. A kártyás férj a minap annyira felbozondozott a megismérlődő perkedésben, hogy felakasztotta magát. Mire raakadtak, már kihült a teste.

— **Munkások toloncun.** Szerdán 85 csömödéri munkást hoztak toloncun Alsólendvára és innen tovább toloncalták őket Csömödérre. A munkások a hontegyei Korponán dolgoztak, azonban oly silányul fizettek őket, hogy jövedelmük meg a mindnapjai kenyérre sem volt elég, ezért a hatóságtól toloncun való hazahozásukat kérték.

— **Munkásalakosság vármegyénkben.** A földmívelésügyi miniszter rendelt el egy kifolyólag a legutóbbi törvényhatósági közgyűlés astottja az alispánt, hogy gyűjtse be az adatokat arra nézve, vármegyénk mely vidékein volna szükség munkásalakosság építésére. Az adatok beérkezése után a törvényhatósági bizottság végegyében átároznai fog a munkásalakosság építése tárgyában.

— Szeretjük hinni, hogy az illelekes hatóságának lesz rá gondja, hogy városunk szegény munkásnép is résztesüljön a munkásalakosság áldásában.

— **Öngyilkos leány.** Nagy riadalmat okozott a zalamegyei Boldogfán az a hír, hogy Patitsi Mária — özvegy Patits Istvánné boldogfai lakosnő 28 éves leánya — a hegyen felakasztotta magát. A közsé előjárósága, a mint az esetről értesült, a helyszínerre sietett és az öngyilkos leány hulláját levette a kőtől, a hatósághoz jelentést tett. A megindított vizsgálat nem tudta ádérteni, hogy mi vitte a leányt az öngyilkosságra. Mindenesetre megállt a leány felkénnek egyensúlyra, mert már egy alkalommal kísérelt meg öngyilkosságot. Ez előtt mintegy két évet el kutba ugrott s így akart véget vetni életének. Akkor azonban idejeikarv észrevették s kühizták vesélyes helyzetéből. Sokat faggatták az öngyilkosság oka miatt, a leány azonban halgatott. Most végre sikerült neki elvetni magától az életet.

FREYER LIPÓT

fűszer-, csemege-, norinbergi-, díszm-, porcelán-, üveg-, játék-áru és úridivat kereskedése

ALSÓLENDVÁN.

A n. érđ. közönség b. tudomására hozom, hogy Alsólend-üzletemet új árakkal felszerelve és kibővíve, március hóban saját házamba (Főút, régi Koutnye-féle ház) helyezem át. — Midőn ezt a n. érđ. közönség szives tudomására adom, biztosítom őt áruim jószágáról és az árak olcsóságáról, mely lehetővé teszi, hogy elsőrendű fővárosi cégekkel kiállom a versenyt.

Teljes tisztelettel

Freyer Lipót.

— **Elloptók és megkerült polyák.** Jófajta polyakpencsényere fajt a toga Luther Ruzyka kaplakosnak. Kiszemelt hát egyet Blau Sándor vasuti vendégios polyákai közül és szombat delölött ellopta. Amde alig volt ideje gyönyörködni a gusztyos jószágban, mert csakhamar nyakoncsipették és elvették tőle a polyákat. Ezenkívül meg fel is jelentették lopásért.

— **Fogások kerti magvak árusításánál.** Hogy mire képesek a zavarosban halászó ember, az legjobban mutatja a magelárusításnál foglalkozó egyes kereskedők ravaszága, kik más-hönnan beszerzett kerti magvakat a Mauthner-féle árjegyzék folyó számaiaval jelölik, mert ezáltal az a hittel akárgaj kelleni a vevőknek, hogy Mauthner-féle magot kapnak. A közönség ne hagyja magát megvezetni; mert akár milyen szám van a tasakra nyomva, ha nincs rajt a Mauthner-név, az is tasak nem is tartalmazza az általános legjelesebbnek elismert Mauthner-féle kerti magot.

— **Titokzatos hulla.** A Nagyikánysárhöz tartozó Vajdahelyhatvan egy 40 év körülí régi irtoztosan megcsönkítött holttestere bukkantak. A hulla felső része a földbe ásva volt, a nyakán egy óriási sebbel, feje összezruva. A test alsó része kiált a földből, az borzalmasan össze-marcangolták az erdei vadak. Hogy kicsoda lehet a meggyilkolt és elásozt ember, nem tudni.

— **Betörő cigányok.** Szombatra virradóra egy negythatvó álló cigánybanda garazdálkodott a közeli Belsőárok közsegben. Feltörték Bazsika György, Tuske Péter és Hajdu György ottani lakosok kamráját és onnan összesen 150 liter sertés-zsír elrabolták. A rabló cigányokat csendőrségünk elfogta és beszállította a helybeli kir. járásbírósig fogházába.

— **Megszökött az esküvő elől.** Felsőzsalván történt az a nem mindnapos eset. Esküvőre készült az ifjú pár és szokás szerint gyönni ment előbb a kishöldegasszonyi plébániára. — Mielőtt a pap összedadta őket, a menyasszony a temetőbe kivánczolt edesanyja sírjához. Elment és sokáig nem tért vissza. A lakodalmas házbán már türelmetlenkedtek és küldött menesztettek utána. Ez azután hírül hozta, hogy a leány nincs már a temetőben. Keresték mindentel a menyasszonyt, de nem akadtak nyomára. Menyasszony nélkül pedig nincs esküvő, abban maradt hát vissza állásfelelyhére. Az eltűnt leányt most keresik mindenfélre.

— **Elfogott jómadarak.** Megirtuk annak idején, hogy Gyertyáros, Felsőlakos és Kapcsa nyomozás után csendőrségünk a banda tagjait elfogta Oláh György, Oláh József, Oláh Herman és Kolompár Ferenc személyében, kielt beszél-lították az itteni kir. járásbírósig fogházába.

— **Elvesztett munkakönyv.** Skergét István gancisai lakosnak az alsólendvai szolgabírósig által kiállított munkakönyvet ismeretlen helyen elveszté. A hatóság a könyvet semmissé nyilvánítja.

Szerkesztői üzenetek.

H. Lajos ur, Komáróváros. Az egyik a mai számban, a másikat a legközelebbiben szótóm. Türelmes várhat-tek meg nehányt. Hálas köszönetet mondok érde. Údv.
Tarnischai levelirő. Amennyiben kedeltök, hogy azt a ceruzavál írt levelét az előjárásig keltei volna s mert jóhiszeműen állja az ilyen csunya dolgok közléset, meg-látjuk a levelét. Mások tessék bélyegvet tenni a küldeményre, ha éppen kulcsa akar valót.

Resznek község mellett, **özv. Sahr Károlyné sz. Borsos Rozália** 55 kataszteri hold
éger, tölgy és vadgyümölcsfa-erdeje

földdel vagy anélkül **eladó.** Ajánlatokat **Tárnoky János** ur címére kérünk **Rétfala** (Eszék mellett, Slavonia.) — Bővebb felvilágosítással Resznek község körjegyzője szolgál.

766 1907. szám.
ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Mandy Samu végrehajtató javára Tóth József végrehajtási szenevedelméi az alsólendvai kir. járásbírósig 1907. Sp. II. 10153. számú kötelezési végrehajtási és az alsólendvai kir. járásbírósig végzése alapján 425 kor. 70 filléry követelés hálalalek s járuléka kielégítésére Lentikapolán

1908. évi március 18. napján d. e. II órákor
1. tehát, 1 úszó, s 2816 ingóságok 650 kor. becs-értékben bírói árverés után fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsérteke meg nem ígértetnek, az a kik-áltási áron álló is a legelőbbit ígért ártól megve-tőnek jelentetik ki, még akkor is, ha más árverő által ígért nem tettelet. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő bírökába adatik. Ha a legelőbbit ígérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabb árverettké s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többlethez igénye nincs, ellenben a zárt-lani kisebb összegget pótolni köteles és az árve-rés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1908. febr. 27. napján.
Rennogy, bir. vjhajtó.

7552 907. tk. sz.
Árverési hirdetemny kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróság mint tkvi ható-ság közhírré teszi, hogy Alsólendva-Videki taks-rekénzárú végrehajtatonk Csondor János vég-rehajtást szándékoz elleni 220 korona tökéveköté-lés és jár. iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. bíróság területén levő:

- 1. a pincze 19. sz. tjkben $\frac{1}{2}$ s. 252. hrsz. a felvett ingatlanból (szülő az Előhegyen) való B. 5. alatti $\frac{1}{2}$ rész jutalékára 54 kor.;
- 2. az u. ottani 146. sztkben $\frac{1}{2}$ s. 460. hrsz. a felvett ingatlanból (szülő és pince a Györe-renden) való B. 1. alatti $\frac{1}{2}$ rész jutalékára 178 kor.;
- 3. az u. ottani 16. sztkben felvett következő ingatlanokból való B. 5. és 9. alatti összesen $\frac{1}{10}$ -ad részt kitevő jutalékra u. m.:

 - a) a $\frac{1}{4}$ s. 462. hrsz. a felvett ingatlanból (szülő, pince, szántó és rét a Györe-renden) valóra 190 kor.;
 - b) a $\frac{1}{4}$ s. 467. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó ugyanott) valóra 49 kor.;
 - 4. az u. ottani 357. sztkben $\frac{1}{2}$ s. 203. hrsz. (szántó és rét a Ternőczy dűlőben, 3. sor 225. hrsz. (szántó a Dósaljai dűlőben), 4. sor 565. hrsz. (szántó a felső kúti dűlőben) által felvett teleknyomvilág egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 2. és 6. alatti összesen $\frac{1}{10}$ -ad részt kitevő jutalékára 176 kor.;
 - 5. az u. ottani 358. sz. tjkben $\frac{1}{2}$ s. 209.

hrsz. a felvett ingatlanból (szülő és pince a Nagygyölgvény) való B. 2. alatti $\frac{1}{13}$ rész jutalékára 128 korona;

- 6. az u. ottani 359. sz. tjkben $\frac{1}{2}$ s. 304. hrsz. a felvett ingatlanból (szülő ugyanott) B. 2. 5. alatti összesen $\frac{1}{20}$ -ad részt kitevő jutalékára 100 korona;
- 7. az u. ottani 361. sz. tjkben $\frac{1}{2}$ s. 1. sor 86. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó a Hosszu-dűlőben) való B. 2. alatti $\frac{1}{13}$ rész jutalékára 47 K.;
- 8. az u. ottani 362. sz. tjkben $\frac{1}{2}$ s. 578. hrsz. a felvett (rét a Bükkaljaiban), 3. sor 18. hrsz. (szántó a Polgár-ajlaiban) a felvett s tkvilég egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 2. 6. alatti s összesen $\frac{1}{10}$ -ad részt kitevő jutalékára 54 korona;
- 9. az u. ottani 453. sz. tjkben $\frac{1}{2}$ s. 1. sor 141. hrsz. (rét a felsőki dűlőben), 2. sor 543. hrsz. (szántó az Ültési-dűlőben), 3. sor 674. hrsz. (szántó a Polgár-ajlaiban) a felvett s tkvilég egy jószágtestet képező ingatlanokból való B. 10. alatti $\frac{1}{10}$ -ad rész jutalékára 195 kor.;
- 10. az u. ottani 297. sz. tjkben felvett követel-kező ingatlanokból való B. 3. alatti $\frac{1}{6}$ rész jutalékára u. m.:

 - a) a $\frac{1}{4}$ s. 1. sor 88. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó a Hosszu-dűlőben) valóra 47 kor.;
 - b) a $\frac{1}{2}$ s. 2. sor 119. hrsz. a felvett ingatlanból (rét az Irtások dűlőben) valóra 98 kor.;
 - c) a $\frac{1}{3}$ s. 3. sor 121. hrsz. a felvett ingatlanokból (rét ugyanott) valóra 49 kor.;
 - d) a $\frac{1}{4}$ s. 3. sor 169. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó és rét a Sártuskei dűlőben) valóra 28 korona;
 - e) a $\frac{1}{5}$ s. 3. sor 199. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó és rét a Ternőczy dűlőben) valóra 59 korona;
 - f) a $\frac{1}{6}$ s. 3. sor 200. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó és rét ugyanott) valóra 20 kor.;
 - g) a $\frac{1}{7}$ s. 3. sor 229. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó a Dósaljai dűlőben) valóra 27 kor.;
 - h) a $\frac{1}{8}$ s. 3. sor 547. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó az Ültési dűlőben) valóra 49 K.;
 - i) a $\frac{1}{9}$ s. 3. sor 566. hrsz. a felvett ingatlanból (szántó és rét a Bükkaljaiban) valóra 19 K. adólapon ezennel megállított kikáltást meg-látva az árverés elrendelte és hogy a fentebb meg-írt ingatlanok

az 1908. március 11. napján d. e. 10 órákor

Pincze községhezántal tartandó nyilvános árveré-sen a megállított kikáltást áron alul is elfog-nak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok adóalapon való 10⁰-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. tc. 42. §-ában meghatározott árfoylam-mal számított és az 1881. évi 3333. sz. a kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értek-papírban kiküldött kérezhz letenni.

A kir. bíróság teleknyomvilágosítása.
Alsólendván, 1907. évi nov. hó 25-én.

Biro, kir. albiró.

